

jeg som sagt ikke, fordi der ikke foreligger Noget om dette Punkt i Acterne, saa at der altsaa ikke kan siges Noget derom. Paa den anden Side er det ogsaa meget muligt, jeg er endogsaa noget tilbøielig til at troe det, at det kunde være hensigtsmæssigere at lægge Broen i en større Afstand fra Byen, end der fra Først af er paatænkt, og at Udgifterne derved ikke ville være saa overordentlig betydelige; men nogen Sikkerhed kan der som sagt ikke have i denne Henseende. Man vilde imidlertid roligere kunne modtage dette, dersom der ikke var stillet andre Forslag, som jeg nu skal komme til, nemlig dem, som angaae Udgifternes Fordeling. Jeg maa først omtale Forslagene under Nr. 5 og 6; det er netop disse, der gaae ud paa eventuelt at lægge en større Udgift over paa Statskassen, end der har været paatænkt ved Lovforslagets Udfattelse. Jeg tillod mig, da Sagen var for til første Behandling, at anmode det ærede Udvalg om at være meget varsomt med at stille Forslag i den Henseende, da det kunde være, at det kunde blive farligt for Lovforslaget i det Hele, og jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at det vilde være forsigtigst ikke at gaae ind paa disse Forslag; navnlig gjælder dette om Forslaget under Nr. 5, som jeg anseer for at være ganske uantageligt fra Statskassens Standpunkt, idet derved hele den Byrde, der maatte komme frem derved, at det oprindelige Overflag blev overfiredet, blev væltet over paa Statskassen, Noget, som den efter det Standpunkt, der i den Slags Sager hidtil har været indtaget, paa ingen Maade vilde kunne gaae ind paa. Men ogsaa Forslaget under Nr. 6, som er stillet af Fleertallet og subsidiairt tiltraadt af Mindretallet, vil jeg ansee for et Forslag, man helst skulde lade være at vedtage. Sagen er nemlig den, at Hovedpunktet i den Udgift, som der er Tale om, den Sum, som fornemmelig har gjort, at man ikke paa sædvanlig Maade har kunnet gjøre et aldeles bindende Overflag over Udgiften ved den hele Foranstaltning, berøver paa en Expropriation, idet der er en Divergens imellem den Mand, der har Privilegiet, og de Myndigheder og private Mænd, som have havt med Sagen at gjøre. Nu ere de Mænd fra Egnen, som i Særde-

leshed have interesseret sig for denne Sag, og hvis ivrige og virksomme Bestræbelser det fornemmelig skyldes, at Sagen er kommen saa vidt, som den er, og navnlig alle de communale Myndigheder, som ere gaaede ind paa de Forslag om Deeltagelse i Udgifterne, der ere gjorte, gaaede ud fra som Noget, de ansaae for fuldstændig givet, at dette Privilegium og de øvrige Gjenstande, der skulde exproprieres, ikke var mere værd end 25,000 Rb. Dette er Grundlaget for den hele Forhandling, som Talen er om, men Gieren er af en anden Mening, og derfor er dette Lovforslag kommet frem. Nu forekommer det mig, at det er en naturlig Fordring fra Statens Side, at Beboerne af disse Egne, som fornemmelig skulde have oplyst Regjeringen i den Henseende, ogsaa staae god for, at det, der er det egentlige Grundlag for hele Sagen, ogsaa i Virkeligheden vil vise sig at være rigtigt. Da Regjeringen ikke er i den Stilling, at den selv eller ved sine Organer kan bedømme Rigtigheden af de Betragtninger, der have ledet til at antage, at denne Eiendom ikke er mere end 25,000 Rb. værd, saa synes det mig, at det maa være disse Egne, der egentlig maae staae god derfor, og at det derfor, hvis det skulde hændes, at Summen gik høiere, da maa blive dem, der komme til at bære dette Overflud. Jeg troer, at dette er en naturlig Fordring, der fra Statens Side maa gjøres. Hertil kommer ogsaa, at denne Begrænsning af 30,000 Rb. nu engang er vedtagen. Til denne Sum have baade Folkethingets og Landstingets Samtykke paa Finantsloven for indværende Aar. Skulde det nu vise sig, at f. Ex. denne Expropriation gik høiere, saaledes at det ikke kunde ventes, at Foretagendet blev udført for den beregnede Sum, saa vilde jeg have meget stor Betænkelighed ved, om jeg ikke maatte standse det hele Foretagende for igjen at forelægge Sagen for Rigsdagen. Dette vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, idet jeg ikke paa nogen Maade anseer mig for at være sikker paa at faae Rigsdagens Samtykke til en eneste Skilling Udgift udover de 30,000 Rb. Derfor troer jeg, at det er i Sagens sande Interesse, at man bliver staaende ved det Lovforslaget i den Hen-